

ракетки. Головний прийом - накат з справа, який був відпрацьований до великої точності.

В 1954 році в Лондоні, відмітилися японці які два командних кубка • жіночу та чоловічу. В індивідуальному заліку кращим був Огімура.

З 1954 по 1957 рік достойним противником для японців, були тільки представники жіночої команди Румунії, в особистих змаганнях за чемпіона світу, отримували 30 раз. 12 раз - Японія, 6 - Румунія, 3 - Угорщина, 3 - Чехословаччина, 2 - Югославія, 2 - Англія, 2 - США.

Стиль європейських спортсменів став мінятися, більшість гравців грають в захисному стилі, але гра ставала більш енергійною та цікавою. Виникає більшість атакуючих прийомів.

В 1961 році в на чемпіонаті світу в Мюнхені, спортсмени Країни Сходячого Сонця застосовують новий удар - топ-спін.

В 1988 році настільний теніс становиться Олімпійським видом спорту (Сеул, Південна Корея).

Література:

1. Бірук І.Д. Настільний теніс: Навчально-методичний посібник. Рівне: НУВГП, 2014. 164.

2. Афанас'єв В. В. Методичні вказівки про проведення навчальних занять з настільного тенісу в ВНЗ. В. В. Афанас'єв. 2012. 33 с.

СУЧАСНИЙ ЕТАП РОЗВИТКУ ПРОФЕСІЙНОГО СПОРТУ

Головінова А.А.

Науковий керівник: ст. викладач Алієв Р.А.

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

У наш час технічна підготовка спортсменів виступає стрижневим системоутворювальним елементом у багатогранній структурі процесу спортивного тренування. Одним із головних питань, що визначає стратегію всього процесу технічної підготовки, є вдосконалення спортивної техніки.

На сучасному етапі розвитку країни в умовах якісного перетворення всіх сторін життя суспільства зростають вимоги до фізичної підготовленості наших співгромадян, необхідної для успішної їхньої трудової діяльності.

Перетворення професійного спорту у різновидність підприємницької діяльності є об'єктивною закономірністю його розвитку наприкінці ХХ – початку ХХІ століть. Особливості внутрішнього механізму підприємництва у професійному спорті обумовлюються насамперед змістом його «продукту» – послуги професійного спорту. Мета, яку реалізують структури професійного спорту під час її виробництва, визначає, у якій формі здійснюється підприємницька діяльність: спортивно-комерційній чи комерційно-спортивній.

Головною тенденцією сучасного етапу розвитку професійного спорту є переважання комерційно-спортивної форми підприємницької діяльності.

Професійний спорт взагалі – це вища ланка до якої прагне кожен аматор в

своєму виді спорту, а необхідність дослідити взаємозв'язок та різницю між цими ланками є досить важливою та необхідною.

На сьогодні накопичений великий теоретичний матеріал та експериментальний досвід, що дає змогу ефективно управляти процесом удосконалення технічної майстерності спортсменів.

Головна спрямованість цього процесу – навчити спортсмена ідеальної спортивної техніки, що допоможе повною мірою реалізовувати його руховий потенціал і домагатися високих результатів у спорті. Розв'язання проблем, пов'язаних із розробкою програм удосконалення технічної майстерності, можливе лише в результаті всебічного, комплексного вивчення спортивної техніки крізь призму прикладного використання сучасних комп'ютерних засобів і методів дослідження.

Характерне для сучасної спортивної науки широке впровадження сучасних комп'ютерних технологій здійснюється за багатьма напрямками, серед яких можна виділити два: перший – використання інструментальних систем для вимірювання та обробки інформації про характеристики рухів і другий – створення моделей, що відображають суттєві елементи рухів спортсмена.

Проблема взаємовідносин олімпійського руху, професійного і аматорського спорту, масового фізичного виховання і спорту для дітей, підлітків й молоді рік у рік здобуває дедалі більшу гостроту. Зрозуміло, на характер дискусій з цієї проблеми впливають найрізноманітніші чинники. Тут і політичні й економічні інтереси, корпоративна і також фахова зацікавленість учасників обговорення цієї проблеми. Тут й емоційні докази людей, відданих вихованим з дитинства шляхетним ідеалам олімпизма, і різкі випадки "державників", осудливих владні структури за байдужість для спортивної престижу країни, за слабку матеріальну фінансову підтримку фізичної культури, забуття спортивних інтересів дітей й молоді. Тут багато правди, проте не всієї.

Напевно, можна припустити цілком і справедливим те, багато уваги у її обговоренні приділяється передусім етичний бік проблеми.

Так, академік І. В. Бестужев-Лада вважає, що квазілюбительський, а фактично професійний спорт, характерний всього олімпійського і родинних йому рухів, включає до своєї орбіти людей, формально мають якусь професію, десь працюючих поруч або учнів (псевдостудент, псевдослужащий тощо.). Насправді, вважає він, і фактичний формальний професійний спорт є "видовищним" з тими самими законами купівлі-продажу спортсменів на потіху натовпі.

Підготовка еліти спорту віддавна без будь-яких таємниць переведено професійну основу, і любителям "у цю середу" потрапити неможливо. І тому навіть найбільш талановитим потрібно десять-п'ятнадцять років найсерйознішої професійною підготовкою майже з повним самовіддачею. На олімпійський п'єдестал здебільшого піднімаються кращі у сенсі люди планети. Так само, як наукового Олімпу досягають лише нобелівські та інші лауреати, але в міжнародних конкурсах балету й музичного виконавства не нагороджуються любителі танцю і музики.

Неоднозначно, очевидно, і "видовище на потіху натовпі". Ну, по-перше, жоден інший "видовище" не збирає таку натовп, як мільярди телеглядачів олімпійських ігор. А "по-друге", в цій натовпу все-таки, не "потіха", а природний інтерес до демонстрації найвищої досконалості людської природи, до напруженої пристрастей, з вогню якого виходить переможець - той самий, як ми, людина, але зумівши у цьому бути кращою всіх. Це світло, але є договір тіні. Грішать атлети і допінгом, і проявами грубості, який завжди безкорисливий судді, багато темних особистостей близько спорту... Але чи безгрішні у тих сенсах інших сфер культури та життя загалом?

Очевидно, все-таки спорт, і особливо спорт найвищих досягнень, - це тільки одне з областей простору людської культури, у ній відбуваються самі драми, перемагають і програють самі злостиво й добро, самі сильні й слабкі, щасливі і невдачливі, що у інших її областях. Але усе це, так би мовити, деталі, а, по великим рахунком І.В. Бестужев-Лада таки правий. Справді, місце спорту культури людства абсолютно відповідає істинним можливостям цього феномена культури у фізичному, моральному і духовному розвитку величезних мас людей.

Література:

1. Булатова М.М. Енциклопедія олімпійського спорту в запитаннях і відповідях. К.: Олімпійська література, 2009. 400 с.
2. Линець М. М. Економічна ефективність систем змагань в командних ігрових видах професіонального спорту. Сучасні проблеми розвитку теорії та методики спортивних і рухливих ігор : тези III Всеукр. наук.-практ. конф. Львів, 1999. С. 18–19.

ОСНОВНІ НАПРЯМИ РОЗВИТКУ ГАЛУЗІ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ

Демченко В.О.

Науковий керівник: ст. викладач Безніс П.С.

Харківський національний автомобільно – дорожній університет

Кадрове забезпечення галузі. Кількість штатних працівників в Україні збільшилась у порівнянні з 1992 роком на 9%. Чисельність працівників сфери мала як свої негативні тенденції з 1992 до 1998 років, так і позитивну динаміку у 1998-2011 роках. Разом з тим, звертає на себе увагу стале зростання чисельності тренерів, значне скорочення інструкторів-методистів до 1998 року подальше їх поступове збільшення. Однак, на сьогодні цей показник майже на 40% нижчий ніж був 12 років тому. Крім того, до підготовки фахівців спорту залучено ВНЗ, які не можуть готувати кваліфіковані кадри, випускають «напівфабрикат» - виникла ситуація коли випускників занадто, а спеціалістів на хватает.

Значні проблеми розвитку галузі фізичної культури та зумовлені ними негативні наслідки вимагають відповідного відображення у суспільній